

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2015. október 31.

Tartalom

oldal

Határozatok

1/2015. BJE jogegységi határozat 202

Utasítások

13/2015. (X. 21.) LÜ utasítás a nyomozó ügyészségek átszervezéséhez kapcsolódó egyes legfőbb ügyészi utasítások módosításáról 210

14/2015. (X. 21.) LÜ utasítás az ügyészségi fogalmazók joggyakorlatáról és szakmai képzéséről szóló 16/2014. (VIII. 29.) LÜ utasítás módosításáról 216

Körlevelek

5/2015. (X. 31.) LÜ körlevél az ügyészség fogyasztóvédelmi tevékenységéről szóló 3/2011. (IX. 30.) LÜ körlevél visszavonásáról 217

3/2015. (X. 31.) LÜ h. körlevél a kiemelt ügyekkel kapcsolatos ügyintézés egyes szabályairól szóló 2/2013. (V. 31.) LÜ h. körlevél módosításáról 217

8/2015. (X. 31.) együttes főov. körlevél az ügyészség fogyasztóvédelmi tevékenységéről 218

Személyi hírek

Kinevezések 220

Kinevezés módosítások 221

Áthelyezések 221

Megbízások 221

Megbízás visszavonás 221

Szolgálati viszony megszűnések 222

Halálozás 222

Igazolványok érvénytelenítése 222

Közlemények

A legfőbb ügyész tudományos pályázati felhívása 223

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére 228

Határozatok

A Kúria 1/2015. BJE számú határozata

A Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész által indítványozott jogegységi eljárásban Budapesten, a 2015. év május hó 28. napján és a 2015. év szeptember hó 28. napján megtartott ülése alapján, az utóbbi napon meghozta a következő

jogegységi határozatot:

1. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 30. §-ának (1) bekezdésében foglalt specialitás szabálya nem akadályozza a magyar bíróságot abban, hogy a büntetőeljárás lefolytatása céljából átadott terhelt marasztalása esetén az átadott személlyel szemben a korábbi jogerős elítéléséhez kapcsolódó, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény szerinti jogkövetkezményeket teljes körűen alkalmazza.
2. Amennyiben a terhelt a Magyarországra történő átadása során a specialitás szabályának alkalmazásáról nem mondott le és az átadása alapját képező bűncselekményt a Magyarországon vele szemben korábban jogerősen kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaideje alatt követte el, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése nem sérti az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 30. §-ának (1) bekezdésében foglalt specialitás szabályát, ezért ahhoz a külföldi igazságügyi hatóság hozzájárulása nem szükséges.
3. Amennyiben a terhelt a Magyarországra történő átadása során a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról nem mondott le és az átadó külföldi állam igazságügyi hatóságától az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. számú törvény 30. §-ának (2) bekezdésének g) pontja szerinti hozzájárulás nem került beszerzésre, akkor az átadás előtt elkövetett, az átadás iránti kérelemben nem szereplő ítélettel kiszabott, végrehajtásában próbaideje felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése az erre irányuló, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 572. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti különleges eljárásban sérti a specialitás elvét.

Indokolás

A.

- I. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 33. § (1) bekezdésének c) pontjában biztosított jogkörében, a Bszi. 32. § (1) bekezdése a) pontjának második fordulata alapján a legfőbb ügyész BF.1774/2014. szám alatt – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

A jogegységi indítvány szerint az ítélkezési gyakorlat megosztott abban a kérdésben, hogy amennyiben a terhelt külföldről Magyarországra történő átadása során a specialitás szabályának alkalmazásáról nem mondott le és az átadás alapját képező bűncselekményt korábban Magyarországon vele szemben jogerősen kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaideje alatt követte el, akkor a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EÜtv.) 30. § (1) bekezdése alapján a specialitás hatálya alá esik és ezért a külföldi igazságügyi hatóság hozzájárulása alapján rendelhető el.

Az indítványozó az eltérő álláspontok szemléltetésére a következő bírósági határozatokra hivatkozott:

1.

- 1.1. Terheltet a Kaposvári Városi Bíróság a 2010. január 21. napján kelt 6.B.607/2008/39. számú ítéletével – amely a Somogy Megyei Bíróság 2.Bf.132/2010/6. számú ítélete folytán 2010. április 13. napján emelkedett jogerőre – a 2007. május 15. és 2008. március között elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt

1 év és 4 hónap – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a terhelt pártfogó felügyelet alatt áll.

A Kaposvári Városi Bíróság, 2011. november 2-án kelt 6.Bny.668/2011/2. számú végzésével a terhelt ellen – a fenti jogerős ügydöntő határozattal kiszabott szabadságvesztés próbaidejének tartama alatt, 2010 decemberében és 2011 januárjában elkövetett újabb bűncselekmények (3 rendbeli csalás büntette, valamint sikkasztás büntette) miatt – európai és nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki.

A terheltet Németországban elfogták és 2012. december 27. napján a magyar hatóságok részére kiadták. A terhelt nem mondott le a specialitáshoz fűződő jogának gyakorlásáról.

A Kaposvári Városi Bíróság a 2012. december 28-án meghozott 3.Bny.889/2012/2. számú végzésével elrendelte a terhelt előzetes letartóztatását.

- 1.2. A 3 rendbeli csalás büntette, valamint sikkasztás büntette miatt folyamatban lévő újabb büntetőeljárás alatt a Kaposvári Városi Ügyészség B.4806/2012/1-I. számú indítványa alapján eljáró Kaposvári Járásbíróság a Be. 572. §-a szerinti különleges eljárásban 2013. január 28. napján kelt 6.B.801/2012/4. számú végzésével – amely a Kaposvári Törvényszék 2.Bkf.82/2013/2. számú végzése folytán 2013. március 25. napján emelkedett jogerőre – a pártfogó felügyelet magatartási szabályainak súlyos megszegése miatt elrendelte a terhelttel szemben a Kaposvári Városi Bíróság 6.B.607/2008/39. számú ítéletével kiszabott 1 év és 4 hónap, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

A szabadságvesztést a terhelttel szemben elrendelt előzetes letartóztatás megszakítását követően foganatba vették.

- 1.3. Ezt követően a Kaposvári Járásbíróság a 2013. november 27-én kelt 6.B.801/2012/14. számú végzésével elutasította a Kaposvári Járás Ügyészség 2013. november 21. napján kelt B.4806/2012/5. számú indítványát, amelyben a Kaposvári Járásbíróság 6.B.801/2012/4. számú végzésének a hatályon kívül helyezését indítványozta arra hivatkozással, hogy a terhelt az EUtv. 30. § (2) bekezdésének f) pontjára tekintettel a specialitás szabályainak az alkalmazásához fűződő jogáról nem mondott le, ezért az átadás engedélyezése a más bűncselekmények miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtására – így a Kaposvári Járásbíróság 6.B.801/2014/4. számú végzésével elrendelt és a Kaposvári Városi Bíróság 6.B.607/2008/39. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtására – nem terjed ki.

A fellebbezés alapján másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék a 2014. február 19. napján meghozott 2.Bpkf.27/2014/4. számú végzésével a Kaposvári Járásbíróság 6.B.801/2012/14. számú végzését a Kaposvári Járásbíróság – próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelő – 6.B.801/2012/4. számú, valamint a Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bkf.82/2013/2. számú végzését hatályon kívül helyezte.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére az EUtv. 30. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés sérelmével került sor. A terheltet más ügyben kibocsátott európai elfogatóparancs alapján Németországban fogták el. Átadásának engedélyezésére kifejezetten csak ez utóbbi ügy miatt került sor. A terhelt az átadása után előzetes letartóztatásba került és utóbb a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról nem mondott le. A német igazságügyi hatóságtól az EUtv. 30. § (2) bekezdésének g) pontja szerinti hozzájárulás nem került beszerzésére. Ezért az átadás előtt elkövetett, az átadás iránti kérelemben nem szereplő ítéletekkel kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére törvénysértően került sor.

- 1.4. A Kaposvári Törvényszék 1/3. alatti döntését követően a Kaposvári Járásbíróság a 2014. március 12. napján kelt 6.B.801/2012/19. számú végzésével elutasította a Kaposvári Járás Ügyészség B.4806/2012/7/I. számú indítványát, amely a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés utólagos elrendelésére irányuló különleges eljárás lefolytatása érdekében a német igazságügyi hatóságtól az EUtv. 30. § (2) bekezdése g) pontjának alkalmazásával történő utólagos hozzájárulás beszerzésére irányult.

A Kaposvári Törvényszék 2014. június 24. napján meghozott 2.Bpkf.249/2014/4. számú végzésével a járásbíróság határozatát hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a – különleges eljárás lefolytatásához, és a szabadságvesztés büntetés végrehajtásához szükséges – német igazságügyi hatóság általi hozzájárulás beszerzése iránti eljárás lefolytatására utasította. Végzésének indokolásában kifejtette, hogy az EUtv. 30. § (2) bekezdésének g) pontja szerinti hozzájárulás – amely az elítéltet átadó igazságügyi hatóság hozzájárulását jelenti – a már korábban kibocsátott európai elfogatóparancs alapján elfogott és átadott elítélten szembeni különleges eljárás lefolytatásának feltétele. Utalt arra, hogy a hozzájárulás megtagadása esetén nincs törvényes lehetőség különleges eljárás lefolytatására és ezzel összefüggésben a felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelésére.

- 2.
- 2.1. Egy másik terhelt ellen folyamatban lévő eljárásban a terhelttel szemben a Fővárosi Törvényszék a 2012. március 2. napján meghozott és fellebbezés hiányában első fokon 2012. március 26. napján jogerőre emelkedett – 3.Bk.469/2011/11. számú végzésével a (bolgár) Rusze-i Kerületi Bíróság V. számú Büntető Kollégiumának 505. jegyzőkönyvében jóváhagyott – 2010. október 26. napján kelt és ugyanekkor jogerőre emelkedett – egyezség, mint külföldi ítélet érvényét a 2010. szeptember 27-én elkövetett embercsempészség büntette miatt kiszabott 1 év és 6 hónap – végrehajtásában 3 év és 6 hónap próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésként ismerte el. Az alapítéleti rendelkezéssel egyezően a próbaidő kezdetét 2010. október 27. napjában határozta meg.
- 2.2. Ezt követően a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. április 24. napján meghozott és ugyanezen a napon első fokon jogerőre emelkedett 41.(I.)Kb.35/2013/43. számú, ítéletével a terheltet folytatólagosan elkövetett pénzhamisítás büntette miatt 1 év és 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte egyúttal a Fővárosi Törvényszék 3.Bk.469/2011/11. végzésével elismert, külföldi bíróság által kiszabott próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. Ebben az ügyben a Pécsi Járásbíróság a 2012. február 7-én meghozott 17.Bny.59/2013/3 számú végzésével a terhelttel szemben nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki. A terhelt elfogására Olaszországban került sor. A terheltet az olasz igazságügyi hatóságok 2013. április 12. napján adták át a magyar hatóságoknak. A terhelt nem mondott le a specialitáshoz fűződő jogának gyakorlásáról.
- 2.3. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa – a 2. pont alatti [41.(I.)Kb.35/2013/43. számú] jogerős ügydöntő határozat meghozatalát követően – a 2014. április 30-án kelt 41.(I.)Kb.35/2013/62. számú végzésével a terheltnek a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett indítványát elutasította.
- A terhelt és a katonai ügyész fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság a 2014. július 9. napján meghozott 6.Kbkf.10.022/2014/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa törvényesen döntött, amikor nem állapította meg a specialitás szabályának megsértését. A terheltet ugyanolyan bűncselekmény miatt ítélték el, mint amely az elfogatóparancsban is szerepelt, és amely miatt az átadása megtörtént.
- A specialitás szabálya – helyes értelmezés mellett – az átadott személlyel szemben, az átadás előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatti büntetőeljárás megindítására, elítélésre, vagy egyéb módon szabadságától való megfosztásra vonatkozik. A specialitás szabálya semmiképpen sem értelmezhető olyan módon, hogy kiterjeszhető lenne a kiadatás előtt már megtörtént jogerős elítélésre. Terheltet a bolgár bíróság az átadása előtt ítélte el jogerősen, melynek érvényét a magyar bíróság még a kiadatása előtt elismerte. A külföldi ítélet érvényének elismerése esetén az ahhoz kötődő jogkövetkezmények hatályának kezdő időpontja a külföldi ítélet jogerőre emelkedésének napja, s nem a külföldi ítélet érvényét elismerő magyar határozat jogerőre emelkedésének a napja. Ennek megfelelően, ha felfüggesztett szabadságvesztés elismerésére kerül sor, a próbaidő a büntetést kiszabó külföldi ítélet jogerőre emelkedésének napjával veszi kezdetét. Jelen ügyben a próbaidő kezdete 2010. október 27. napja volt. Ennek megfelelően a terhelttel szemben már a kiadatását megelőzően – és már a 2/2. alatti alapítélettel elbírált bűncselekmény elkövetését megelőzően – folyt a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje. Miután a magyar bíróság által elismert külföldi ítélet jogerős magyar elítélésnek tekintendő, semmiféle kapcsolatban nincs a specialitás szabályával.

- II. 1. A legfőbb ügyész szerint az eldöntendő elvi kérdés az, hogy amennyiben a terhelt a külföldről Magyarországra történő átadása során a specialitás szabályának alkalmazásáról nem mondott le és az átadás alapját képező bűncselekményt korábban Magyarországon vele szemben jogerősen kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának a próbaideje alatt követte el, akkor a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése az EÜtv. 30. §-ának (1) bekezdése alapján a specialitás hatálya alá esik-e, és ezért csak a külföldi igazságügyi hatóság hozzájárulása alapján alkalmazható.
- A legfőbb ügyész a Kaposvári Törvényszék A/I/1/1.3. alatti 2.Bpkf.27/2014/4. számú végzésében kifejtett álláspontot tartja helytállónak.
- Az EÜtv. 30. §-ának (1) bekezdése alapján az átadott személlyel szemben az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

A korábban kiszabott, ám végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése a terhelt személyi szabadságától való megfosztását jelenti. Erre figyelemmel az EUtv. 30. §-a (2) bekezdésének a–g) pontjaiban meghatározott feltételek hiányában az átadás előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgálóhoz képest más bűncselekmény miatt kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtása sem rendelhető el.

A specialitás szabályának alkalmazása független attól, hogy a felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítélet az elfogatóparancs kibocsátása előtt, vagy azt követően emelkedett jogerőre, illetve hogy külföldi ítélet esetén annak érvényét a magyar bíróság mikor ismerte el.

Ha a terhelt a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó határozat alapjául szolgáló bűncselekményt az átadás előtt követte el, és a specialitás szabályának alkalmazásáról nem mondott le, az EUtv. 30. §-a (2) bekezdésének g) pontjára figyelemmel a büntetés végrehajtásának elrendelésére csak az átadó tagállam igazságügyi hatóságának hozzájárulását követően kerülhet sor.

Törvényesen döntött ezért a Kaposvári Törvényszék az A/1/1/1.3. alatti, 2.Bpkf.27/2014/4. számú végzésével, amikor a terhelttel szemben – az európai elfogatóparancs kibocsátása előtt elkövetett bűncselekmény miatt – kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelését ilyen hozzájárulás hiányában (utóbb) hatályon kívül helyezte.

A kifejtettekre figyelemmel a legfőbb ügyész a Bszi. 32. § (1) bekezdése a) pontjának második fordulata alapján, az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében, elvi kérdésben jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát tartotta szükségesnek.

2. A legfőbb ügyész által bemutatott jogerős bírósági határozatok azt szemléltetik, hogy a jogegységi indítványban megjelölt jogkérdést a bíróságok eltérően értelmezik, ezért az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében a Bszi. 32. § (1) bekezdése a) pontjának második fordulata szerinti okból jogegységi határozat meghozatala szükséges. A Kúria ezért a jogegységi indítvány érdemi elbírálása végett a Bszi. 38. §-a szerint ülést tartott, amelyen a legfőbb ügyész képviselője a jogegységi indítványt fenntartotta. Hangsúlyozta egyúttal, hogy bár a specialitás szabályának gyakorlati alkalmazása a mindennapi jogalkalmazás során számtalan jogértelmezést igénylő kérdés vet fel, közzétett ítélkezési gyakorlata nincs. Ezért is fontos, hogy egyes alapvető kérdésekben a Kúria iránymutatást adjon.

B.

- I. A Kúria jogegységi tanácsa a legfőbb ügyész jogegységi indítványát az alábbiak szerint – részben – alaposnak találta:
 1. A nemzetközi bűnügyi együttműködés egyik kiemelkedően fontos területe a kiadatás, amely közvetlenül érinti az egyének jogait és szoros kapcsolatban áll az emberi jogok érvényesítésének biztosításával. A kiadatás az az eljárás, amelynek eredményeként az adott állam a területén tartózkodó, bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, vagy a bűncselekmény miatt már elítélt személyt egy másik állam kérésére, annak büntetőeljárás lefolytatása vagy a büntetés végrehajtása céljából átadja. Európában a bűnügyi együttműködés két centruma az Európa Tanács és az Európai Unió. Az Európa Tanács keretében Párizsban, 1957. december 13-án kelt Európai Kiadatási egyezmény (lásd az európai kiadatási egyezmény és kiegészítő jegyzőkönyveinek kihirdetéséről szóló 1994. évi XVIII. törvényt) a kiadatás intézményének komplex szabályozását adta a szerződő felek által közösen megállapított feltételek alapján. Az Európa Tanács keretében az európai kiadatási egyezmény elfogadását követően végbement jelentős fejlődéssel párhuzamosan az Európai Gazdasági Közösség, majd az Európai Unió tagállamainak bűnügyi együttműködése is látványos fejlődésnek indult. Az Európai Unió tagállamai kezdetől fogva erősen törekedtek a bűnügyi együttműködés hatékonyságának a fokozására.
 2. Az Európai Unió Tanácsa 2002. június 13-án elfogadta a 2002/584/IB számú (utóbb, a 2009. február 26-án elfogadott 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított) kerethatározatát (a továbbiakban: Kerethatározat) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról, amely 2004. január 1. napjától lépett hatályba (bár akkor még több tagállam nem fogadta el az alkalmazásához szükséges belső jogszabályt). A Kerethatározat eredményeként az egységes európai jogterület gondolata alapján a tagállamok közötti bűnügyi együttműködésben a kiadatási forma megszűnt, és azt az európai elfogatóparancson alapuló átadás váltotta fel. Az európai elfogatóparancsra vonatkozó szabályozás – az Európai Unió tagállamai közötti bűnügyi együttműködésben – minden más kiadatást szabályozó dokumentum helyébe lépett. Valamennyi nemzeti igazságügyi hatóság (végrehajtó igazságügyi hatóság) köteles arra, hogy a valamely személyre vonatkozóan egy másik uniós ország igazságügyi hatósága (kibocsátó igazságügyi hatóság) által kiállított átadási kérelmet – minimális ellenőrzéssel és szigorú

határidőn belül – ismerje el és hajtsa végre. Az európai elfogatóparancs kibocsátása alapján elfogott személyt az elfogató parancsot kibocsátó uniós tagállam bíróságának kell átadni.

Hazánkban az európai elfogatóparancsra vonatkozó szabályokat első ízben az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény, napjaikban pedig az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (EÜtv.) határozza meg.

Az EÜtv. 1. §-a szerint e törvényt a büntetőügyekben az Európai Unió más tagállamával (a továbbiakban: tagállam) folytatott együttműködés, valamint az európai elfogatóparancs alapján folytatott átadási eljárás során kell alkalmazni. Ha az együttműködés nemzetközi szerződésen alapul, a törvény alkalmazásának feltétele, hogy a végrehajtó tagállam a nemzetközi szerződés kötelező hatályát elismerte.

A tagállamokkal az EÜtv. alapján folytatott eljárásokban a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvényt, a Büntető Törvénykönyvről szóló törvényt (a továbbiakban: Btk.) és a büntetőeljárásról szóló törvényt (a továbbiakban: Be.) az EÜtv.-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni (EÜtv. 2. §).

Az uniós országok természetesen továbbra is szabadon alkalmazhatnak kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat, amennyiben ezek megkönnyítik vagy tovább egyszerűsítik az átadási eljárásokat.

3. Az európai elfogatóparancs kibocsátása

Ha a terhelttel szemben büntetőeljárást kell lefolytatni, az Európai Unió valamely tagállamában történő elfogása és átadása érdekében a bíróság – feltéve, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya ezt indokolja – haladéktalanul európai elfogatóparancsot bocsát ki. Ha a terheltten jogerősen kiszabott szabadságvesztést kell végrehajtani, az európai elfogatóparancsot a büntetés-végrehajtási bíró bocsátja ki. A vádirat benyújtása előtt az európai elfogatóparancsot a nyomozási bíró bocsátja ki [EÜtv. 25. § (1) bek.].

Az európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a Btk. szerint a büntetési tétel felső határa legalább egyévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés.

Ha a szabadságvesztést kiszabó vagy a szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazó határozatot már meghozták, az európai elfogatóparancs csak akkor bocsátható ki, ha a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés tartama legalább négy hónap [EÜtv. 25. § (2) bek.].

A Kerethatározat meghatározása szerint az európai elfogatóparancs egy adott uniós országban elfogadott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik uniós országban egy adott személyt büntetőeljárás lefolytatása, illetve szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása érdekében elfogjanak és átadjanak.

Az átadás feltételül szabható, hogy azok a cselekmények, amelyek miatt az átadást kérték, a végrehajtó uniós ország joga szerint bűncselekménynek minősüljenek (a kettős büntethetőségre vonatkozó szabály). A törvényben felsorolt bűncselekmények elkövetői azonban a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül kerülnek átadásra. Az európai elfogatóparancsnak számos információt kell tartalmaznia az érintett személy személyazonosságára, a kibocsátó igazságügyi hatóságra, a jogerős ítéletre, a bűncselekmény jellegére, a büntetésre stb. vonatkozóan.

Az európai elfogatóparancsot az EÜtv. 2. számú mellékletében szereplő tanúsítványnak megfelelően, az 1. számú melléklet figyelembevételével kell kibocsátani [EÜtv. 25. § (3) bek.].

Általános esetben a kibocsátó hatóság közvetlenül továbbítja az európai elfogatóparancsot a végrehajtó igazságügyi hatóságnak. A Kerethatározat előírja a Schengeni Információs Rendszerrel (SIS) és az Interpollal való együttműködést. Ha a végrehajtó tagállam hatósága nem ismert, a kibocsátó tagállam igénybe veheti az Európai Igazságügyi Hálózat és az Eurojust segítségét.

Minden uniós országnak biztosítania kell a parancs alkalmazásának arányosságát. Az uniós országoknak figyelembe kell tehát venniük a bűncselekmény súlyát, a büntetést, valamint a parancs végrehajtásának költségeit és előnyeit.

Ha egy keresett személyt elfognak, jogában áll megismerni az európai elfogatóparancs tartalmát.

Minden esetben a végrehajtó hatóság dönt arról, hogy az érintett személyt továbbra is fogva tartja, vagy bizonyos feltételekkel szabadon bocsátja.

4. A specialitás elve

A kiadatási jogban már a XIX. században megszilárdult az a garanciális szabály, hogy a kiadni kért személlyel szemben a kiadást megelőzően elkövetett olyan más bűncselekményért, mint amelyre a kiadást engedélyezték, a joghatósággal rendelkező megkereső államban nem folytatható le büntetőeljárás, nem foganatosítható személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, illetve jogerősen kiszabott büntetés végrehajtása, továbbá a terheltet harmadik államnak sem adhatják ki, illetve át.

Ezt a garanciális szabályt a Kerethatározat is átvette.

A Kerethatározat 27. cikkének (2) bekezdése értelmében az átadott személy által az átadása előtt elkövetett egyéb – az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző – bűncselekmény miatt nem indítható az átadott

személy ellen büntetőeljárás, az átadott személy ilyen cselekmény miatt nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától, kivéve az e cikk (1) bekezdésében említett esetet, amely szerint az átadáshoz adott hozzájárulás vélelmezhető, valamint az említett cikk (3) bekezdésében említett eseteket.

Ennek megfelelő szabályozást tartalmaz az EUtv. is.

Miután az átadással a keresett személy fizikai értelemben kikerül a végrehajtó tagállami igazságügyi hatóság hatóköréből, a nemzetközi jog általánosan elismert elvéből, a specialitás szabályából fakadóan főszabályként biztosítani kell, hogy a felelősségre vonására csak olyan cselekmények miatt kerüljön sor, amelyekkel kapcsolatban az átadást a végrehajtó igazságügyi hatóság engedélyezte. Másként megfogalmazva, a specialitás szabálya megtiltja a megkereső államnak, hogy az átadott személlyel szemben olyan cselekmény miatt folytasson eljárást, amelyet e személy a megkeresés előterjesztése előtt követett el, és amely nem szerepelt a megkeresésben.

Az EUtv. 30. §-ának (1) bekezdése szerint, az átadott személlyel szemben az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

Az EUtv. meghatározza egyúttal a specialitás szabálya alóli kivételeket is. Ennek megfelelően az EUtv. 30. §-ának (1) bekezdése nem alkalmazható, ha

- a) a személy a végleges szabadon bocsátását követő negyvenöt napon belül nem hagyja el – bár erre lehetősége lett volna – Magyarország területét, vagy elhagyása után ide visszatér;
- b) a bűncselekmény szabadságvesztés vagy elzárás büntetéssel nem büntethető, vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel nem fenyegetett;
- c) a büntetőeljárás eredményeként nem kerül sor személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazására;
- d) a személlyel szemben szabadságelvonással nem járó büntetés vagy intézkedés, különösen pénzbüntetés szabható ki, illetve alkalmazható, még akkor sem, ha a büntetés vagy intézkedés személyi szabadságának korlátozását eredményezheti;
- e) a személy beleegyezett az átadásába, és ezzel egyidejűleg lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról;
- f) a személy az átadása után, az átadását megelőzően elkövetett meghatározott cselekmények vonatkozásában kifejezetten lemondott a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról; vagy
- g) a személyt átadó tagállami igazságügyi hatóság a (4) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja [EUtv. 30. § (2) bek.].

Az EUtv. 30. § (2) bekezdésének f) pontja szerinti lemondás során a lemondó nyilatkozatot bíróság előtt kell megtenni, és azt jegyzőkönyvbe kell venni, amelyet mind az igazságügyi hatóság képviselőjének, mind a nyilatkozattevőnek alá kell írnia. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. A személy védőt vehet igénybe [EUtv. 30. § (3) bek.].

A hozzájárulás iránti kérelmet a 25. § (3) bekezdésében hivatkozott adatok és a 25. § (4) bekezdése szerinti fordítás kíséretében kell a 26. §-ban meghatározott úton előterjeszteni a tagállami igazságügyi hatóságnak [EUtv. 30. § (4) bek.].

- II. 1. A jogegységi eljárás alapjául szolgáló ügyekben az a jogértelmezést igénylő kérdés merült fel, hogy miként vehető figyelembe a már jogerősen elbírált bűncselekmények miatt kiszabott büntetés jogkövetkezményeinek alkalmazása az átadással érintett újabb bűncselekmény miatt indított büntetőeljárásban.

A Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész jogegységi indítványa alapján eljárva ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a hazai bíróság által kibocsátott elfogatóparancs alapján az Európai Unió tagállamában elfogott, majd a magyar hatóságoknak átadott személy ellen folytatott büntetőeljárásban a vádemelést követően milyen büntetések kiszabására és általában milyen büntetőjogi következmények alkalmazására van lehetősége a bíróságnak.

- 1.1. Ennek során abból indult ki, hogy nem képezi nemzetközi bűnügyi együttműködés tárgyát, hogy a megkeresésben megjelölt büntetéssel fenyegetett bűncselekmény miatt folytatott hazai eljárásban a törvényes keretek között milyen büntetés kiszabására kerülhet sor.

Nem képezi a nemzetközi bűnügyi együttműködés tárgyát, hogy amennyiben átadással lehetővé tett hazai büntetőeljárásban elbíralt bűncselekmény elkövetésére felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt vagy feltételes szabadság tartama alatt került sor, a bíróság egyidejűleg ennek következményeit levonja-e és miként vonja le.

Hasonlóképpen nem képezi a nemzetközi bűnügyi együttműködés tárgyát, ha a korábbi elítélés folytán kizárt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége, akkor ezt a bíróság megállapítsa.

A hazai bíróságok minden korlátozás nélkül alkalmazhatják a visszaesés különböző formáinak a Btk. szerinti jogkövetkezményeit is, mint például a felemelt büntetési tételkeretet, a súlyosabb végrehajtási fokozatot vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a későbbi időpontban történő meghatározását.

- 1.2. Miután az európai elfogatóparancsot az EUtv. 2. számú mellékletében szereplő tanúsítványnak megfelelően kell kibocsátani, az elfogatóparancs kötelező tartalma is segítségül szolgál annak megítélésékor, hogy a büntetőeljárás lefolytatása céljából kezdeményezett átadás végett kibocsátott európai elfogatóparancsban fel kell-e tüntetni az előzményi elítélésre vonatkozó adatokat.

Az elfogatóparancs e) pontjában azoknak a bűncselekményeknek a leírását kell megjelölni, amelyek miatt a terhelt átadását kéri.

Az elfogatóparancs f) pontjában foglalt kérdés pedig a következőképpen került megfogalmazásra:

„Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk):

(Megjegyzés: ide tartozhatnak a területenkívüliséggel, az elévülés megszakadásával és a bűncselekmény egyéb következményeivel kapcsolatos megjegyzések)“.

A törvény tehát nem hagy kétséget afelől, hogy az ide tartozható információk kitöltése nem kötelező, és ehhez képest nem is követelhető meg a kibocsátó államtól. A mindennapi gyakorlatban a hazai igazságügyi hatóságok nem is szokták feltüntetni az előzményi elítélésre vonatkozó adatokat.

- 1.3. A legfőbb ügyész jogegységi indítványában hivatkozott ügyekben már elbírálták azokat a bűncselekményeket, amelyek miatti jogerős elítélés bizonyos jogkövetkezményekkel járhat az átadási eljárással érintett újabb büntetőeljárásban.

A korábban jogerősen kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése, a feltételes szabadság megszüntetése vagy a visszaesés megállapítása és következményeinek a levonása a terhelt átadásával biztosított hazai büntetőeljárásnak már kizárólag a belső jogra tartozó kérdése.

Nincs szükség az átadó külföldi igazságügyi hatóság előzetes hozzájárulására ahhoz, hogy a bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövetett bűncselekmény alapján a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelje.

A felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelésére a Be. 572. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti különleges eljárásban is sor kerülhet a külföldi igazságügyi hatóság előzetes hozzájárulásának hiányában, amennyiben erről az alapügyben eljáró bíróság a törvény kötelező előírása ellenére nem rendelkezett.

Nincs szükség az átadó külföldi igazságügyi hatóság előzetes hozzájárulására ahhoz, hogy a bíróság a terheltet a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárja valamely olyan korábbi elítélése miatt, amely a nemzetközi elfogatóparancsban nem szerepelt, illetve amelyről az átadó ország nem tudott és ehhez képest az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazásához sem járult hozzá.

Nincs szükség az átadó külföldi igazságügyi hatóság előzetes hozzájárulására ahhoz, hogy a korábbi marasztaló ítélet jogerőre emelkedését követően elkövetett bűncselekmény miatt a feltételes szabadság tartama alatt, vagy a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett bűncselekmény miatt kerüljön sor – végrehajtandó szabadságvesztésre – a korábbi ügyben alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésére tekintettel.

Ezek a jogkövetkezmények nem tekinthetők a terhelt személyi szabadságától történő olyan megfosztásnak, amelyek az EUtv. 30. § (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján a specialitás szabálya alá esnének.

A próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt történő büntetőjogi felelősségre vonás tehát – amennyiben a terhelt büntetőjogi felelősségre vonására a nemzetközi bűnügyi együttműködéssel érintett cselekmény(ek) miatt kerül sor – már kizárólag a belső jog kompetenciájába tartozik. Kizárólag a belső jog alapján kell eldönteni, hogy a terhelttel szemben milyen törvényes büntetőjogi jogi jogkövetkezmények alkalmazására kerül sor.

2. A/I./1/1.2. pont alatti ügyben a szabadságvesztés végrehajtásának az utólagos elrendelésére nem az átadás alapjául szolgáló bűncselekmények miatt, hanem eltérő más okból került sor.

Az előző – B/II/1. – pont alatt vizsgált esetektől eltér annak a megítélése, amikor a terhelt személyi szabadságától történő megfosztására nem az átadással érintett bűncselekmény(ek) miatt indított eljárásban, hanem attól eltérő másik eljárásban kerül sor.

Helyes érveléssel mutatott rá indítványában a legfőbb ügyész arra, hogy az EUtv. 30-a (2) bekezdésének a)–g) pontjaiban meghatározott feltételek hiányában az átadás előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgálóhoz képest más bűncselekmény miatt a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtása sem rendelhető el.

A korábban jogerősen kiszabott – végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése a terhelt személyi szabadságától való megfosztását jelenti és ezért az EUbe. 30. (1) bekezdésének utolsó fordulata szerinti, a szabadságtól egyéb módon történő megfosztásnak minősül.

A Kaposvári Törvényszék A/I/1/1.3. alatti, 2.Bpkf.27/2014/4. számú végzésével törvényesen döntött, amikor a terhelttel szemben – az európai elfogatóparancs kibocsátása előtt elkövetett bűncselekmény miatt – kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését az EU tv. 30. §-a (2) bekezdésének g) pontjában foglalt hozzájárulás hiányában utólag hatályon kívül helyezte.

Nem kétséges ugyanis, hogy a Kaposvári Járásbíróság a 6.B.801/2012/4. számú, illetőleg a Kaposvári Törvényszék a 2. Bkf.82/2013/2. számú végzésével a Kaposvári Városi Bíróság 6.B.607/2008/39. számú (illetőleg a Somogy Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.132/2010/6. számú) ítéletével jogerősen kiszabott 1 év 4 hónap – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés utólagos végrehajtását nem a nemzetközi bűnügyi együttműködéssel és a terhelt átadásával érintett 3 rendbeli csalás büntette, valamint sikkasztás büntette miatt rendelte el.

A korábbi jogerősen kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének indoka ettől eltérően az volt, hogy a terhelt a vele szemben korábban már elrendelt pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegte, mert nem tartott kapcsolatot – az előírások szerint – rendszeresen a pártfogóval, majd ismeretlen helyre távozott. Attól kezdve egyáltalán nem tartotta a kapcsolatot a pártfogóval, lakcímét és tartózkodási helyét nem jelentette be.

Kétségtelenül eltér ettől annak a megítélése, ha a terhelttel szemben az ügyész vádat emel azok miatt a bűncselekmények miatt, amelyek alapján a nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében az átadása megtörtént. E bűncselekmények (3 rendbeli csalás, valamint sikkasztás) elkövetésére az A/I/1. alatti ítélet jogerőre emelkedése után (azaz 2010. április 13. napját követően) a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt került sor. Ha tehát a A/I/1. alatti terhelttel szemben az ügyész a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövetett 3 rendbeli csalás, valamint sikkasztás miatt vádat emel, akkor nincs jogi akadálya annak, hogy a bíróság, szabadságvesztés mellett a korábban jogerősen kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét is megszüntesse.

Márpedig pontosan ez történt a A/I/2. alatti ügyben. Ott mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság helyes érveléssel mutatott rá erre a A/I/2/2.3. szám alatt részletezett végzésében.

III. A kifejtettekre figyelemmel a Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében a Bszi. 32. § (1) bekezdése a) pontjának második fordulata szerinti okból a jogegységi indítványnak – részben – helyt adott és a rendelkező rész szerint határozott.

A jogegységi tanács a határozatát a Bszi. 42. § (1) bekezdésére figyelemmel a Magyar Közlönyben, a központi honlapon és a Kúria honlapján közzéteszi.

Budapest, 2015. szeptember 28. napján

Dr. Székely Ákos s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k.,
előadó bíró

Dr. Csák Zsolt s. k.,
bíró

Dr. Krecsik Eldoróda s. k.,
bíró

Dr. Varga Zoltán s. k.,
bíró

a jogegységi tanács tagjai

Utasítások

A legfőbb ügyész 13/2015. (X. 21.) LÜ utasítása a nyomozó ügyészségek átszervezéséhez kapcsolódó egyes legfőbb ügyészi utasítások módosításáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – az ügyészségi érdek-képviselési szervek és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa véleményének figyelembevételével – a következő utasítást adom ki:

- 1. §** (1) A vádelőkészítéssel, a nyomozás törvényessége feletti felügyelettel és a vádemeléssel kapcsolatos ügyészi feladatokról szóló 11/2003. (ÜK. 7.) LÜ utasítás 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„50. § Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség hatáskörébe tartozik:
a) a 48. § (1) bekezdésének a)–b) pontjában írt ügyek nyomozása, kivéve ha azok a 49. § (2) bekezdése alá tartoznak,
b) az olyan ügy nyomozása, amelyet a legfőbb ügyész, a büntetőjogi legfőbb ügyész helyettes, a Legfőbb Ügyészség illetékes főosztályának vezetője, valamint a főügyész a hatáskörébe utal.”
- (2) A vádelőkészítéssel, a nyomozás törvényessége feletti felügyelettel és a vádemeléssel kapcsolatos ügyészi feladatokról szóló 11/2003. (ÜK. 7.) LÜ utasítás
48. § (2) bekezdésében „a nyomozó” szövegrész helyébe „az ügyészségi nyomozásért felelős”,
 48. § (3) bekezdésében „A nyomozó ügyészség” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős ügyészség a nyomozása során”,
 - 48/A. §-ában „A nyomozó” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős”,
 54. § (2) bekezdésében „A nyomozó” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű”,
 55. § (3) bekezdésében „A nyomozó” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős”,
 96. §-ában az „ügyészség és a nyomozó” szövegrész helyébe az „ügyészség, a járási és nyomozó ügyészség, valamint a nyomozó” szöveg lép.
- 2. §** (1) A büntetőbíróság előtti ügyészi tevékenységről szóló 12/2003. (ÜK. 7.) LÜ utasítás 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az ügyészi feladatokat
a) a Kúria előtti eljárásban a Legfőbb Ügyészség,
b) az ítélőtáblák előtti eljárásban a fellebbviteli főügyészségek,
c) a törvényszékek (Fővárosi Törvényszék) előtti eljárásban a főügyészségek, valamint az ügyészség által nyomozott ügyek tekintetében az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészségek,
d) a járásbíróságok előtti eljárásban a járási és járási szintű ügyészségek ügyészei látják el.”
- (2) A büntetőbíróság előtti ügyészi tevékenységről szóló 12/2003. (ÜK. 7.) LÜ utasítás a következő 35. §-sal egészül ki:
„35. § A nyomozó ügyészségek átszervezéséhez kapcsolódó egyes legfőbb ügyészi utasítások módosításáról szóló 13/2015. (X. 21.) LÜ utasítással megállapított 2. § (1) bekezdés alkalmazásakor az átszervezéssel érintett nyomozó ügyészségnek az elsőfokú bíróság előtt 2015. november 1-jén folyamatban lévő ügyeiben a vád képviseletét – a kijelölés esetét kivéve – az ügyészségi nyomozásért felelős jogutód ügyészség látja el.”
- 3. §** (1) Az ügyészségek illetékességi területéről szóló 21/2011. (XII. 20.) LÜ utasítás 4. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészségek megyei illetékességgel látják el nyomozási feladataikat; a Budapesti Nyomozó Ügyészség illetékessége Budapest főváros területére, a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség illetékessége Pest megyére terjed ki.”

- (2) Az ügyészségek illetékességi területéről szóló 21/2011. (XII. 20.) LÜ utasítás a következő 7. §-sal egészül ki:
 „7. § (1) A nyomozó ügyészségek átszervezéséhez kapcsolódó egyes legfőbb ügyészi utasítások módosításáról szóló 13/2015. (X. 21.) LÜ utasítással megállapított 4. § (4) bekezdés alkalmazásakor az átszervezéssel érintett nyomozó ügyészség jogutód ügyészsége az eljáró ügyészségi szerv változásáról 2015. december 30-áig a büntetőeljárásban részt vevő, a büntetőeljárásról szóló törvény szerint értesítendő személyeket írásban értesíti.
 (2) Az átszervezéssel érintett nyomozó ügyészség irattára 2015. november 1. napjától az ügyészségi nyomozásért felelős jogutód ügyészség irattárának része [Az ügyészi szervezet iratkezelési szabályzatának bevezetéséről szóló 6/1998. (ÜK. 1999/1.) LÜ utasítás melléklet 52. § (1) bekezdés]. Az irattári anyag új elhelyezéséről [6/1998. (ÜK. 1999/1.) LÜ utasítás melléklet 52. § (2) bekezdés] a Legfőbb Ügyészség Informatikai Főosztálya tájékoztatja a Magyar Nemzeti Levéltárat.
 (3) Az átszervezéssel érintett nyomozó ügyészség számítógépes ügyviteli rendszerét az ügyészségi nyomozásért felelős jogutód ügyészség ügykezelő irodája folyamatosan – 2016. december 31-ig a saját ügyviteli rendszerétől elkülönítve – működteti.
 (4) A nyomozó ügyészségek átszervezésével összefüggésben felmerülő ügyvitel-technikai feladatokat, valamint az elektronikusan érkező, illetve visszaérkező iratok továbbításának módját az Informatikai Főosztály határozza meg.”

4. § Az Adatkezelési Szabályzat kiadásáról szóló 8/2012. (II. 16.) LÜ utasítás 16. § (1) bekezdés d) pontjában „A nyomozó” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős” szöveg lép.

- 5. §** (1) Az ügyészség szervezetéről és működéséről szóló 12/2012. (VI. 8.) LÜ utasítás (a továbbiakban: SZMSZ) 43. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Járási szintű ügyészségek:
 a) a fővárosi kerületi ügyészségek,
 b) a járási és nyomozó ügyészségek,
 c) a nyomozó ügyészségek,
 d) a közérdekvédelmi ügyészség.”
- (2) Az SZMSZ 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „47. § (1) Az ügyészségi nyomozás kizárólagos hatáskörébe tartozó, illetve az arra jogosult által oda utalt ügyek nyomozását – a Központi Nyomozó Főügyészség hatáskörébe tartozó ügyek kivételével – az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség látja el.
 (2) Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség feladata az általa nyomozott ügyben az érdemi határozat meghozatala és – ha a főügyész indokolt esetben másként nem rendelkezik – a vád képviselete is.
 (3) Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészségen a nyomozást elsősorban az e feladatra kijelölt, – amennyiben van nyomozást végző csoport – a nyomozást végző csoportba beosztott ügyészek végzik.
 (4) A nyomozásra kijelölt vagy a nyomozást végző csoportba beosztott ügyészek és más e tevékenységet folytató vagy segítő ügyészségi alkalmazottak munkáját az ügyészségi nyomozás feladatára kijelölt vezetőhelyettes vagy csoportvezető ügyész irányítja. Ahol ilyen külön vezetői szint nincs, ott a járási ügyészség vezetőjének a feladata, aki e jogkörét helyettesére átruházhatja. Az ügyészségi nyomozást helyben irányító személy akadályoztatása esetén a helyettesítésre az általános szabályok az irányadóak.
 (5) Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség működésére az e §-ban nem szabályozott esetekben a 44–45. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- (3) Az SZMSZ 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- (4) Az SZMSZ
12. § (3) bekezdésében a „keretében Személyügyi” szövegrész helyébe a „keretében Személyügyi Adminisztrációs Csoport, Személyügyi”,
 14. § (3) bekezdés r) pontjában az „ellátásáról,” szövegrész helyébe az „ellátásáról, továbbá az erre vonatkozó szabályzatok tervezetének elkészítéséről,”
 16. § (1) bekezdés c) pontjában „a nyomozó” szövegrész helyébe „az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű”,
 16. § (1) bekezdés i) pontjában „a nyomozó” szövegrész helyébe „az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű”,
 22. § d) pontjában „a járási” szövegrész helyébe „a járási és járási szintű”,
 43. § (3) bekezdésében az „ügyészség” szövegrész helyébe az „ügyészség, valamint a járási és nyomozó ügyészség”,

- g) 46. §-ában az „ügyészség” szövegrész helyébe az „ügyészség, valamint a járási és nyomozó ügyészség”,
- h) 47. §-át megelőző alcím megjelölésben „A nyomozó” szövegrész helyébe „Az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű”

szöveg lép.

- (5) Hatályát veszti az SZMSZ 11. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontjában „a munkavédelmi és a tűzvédelmi szabályzat,” szövegrész.

6. § Az ügyészség Informatikai Biztonsági Szabályzatáról szóló 1/2013. (I. 14.) LÜ utasítás melléklete a 2. melléklet szerint módosul. A 2. mellékletet az ügyészségi intranet tartalmazza.

7. § (1) A gyermek- és fiatalkorúak által elkövetett bűncselekményekkel összefüggő ügyészi szakfeladatok ellátásáról szóló 21/2013. (X. 31.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Fkut.) 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyermek- és fiatalkorúak bűnügyeivel összefüggő szakfeladatokat a Legfőbb Ügyészségen a Gyermek- és Fiatalkorúak Bűnügyeinek Önálló Osztálya, a fellebbviteli főügyészségen, a főügyészségen, a járási ügyészségen, a járási és nyomozó ügyészségen, a fővárosban a kijelölt kerületi ügyészségen, valamint a nyomozó ügyészségen – az adott szervezeti egység vezetőjének közvetlenül alárendelten – az ilyen elnevezésű szervezeti egység ügyésze vagy – önálló szervezeti egység hiánya esetén – az e feladatra kijelölt ügyész látja el.”

- (2) Az Fkut. 3. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) E fejezetben meghatározott feladatok ellátása során

a) a fiatalkorúak járásbíróági hatáskörbe tartozó ügyében – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 30. §-ának (3) bekezdése alapján – az utasítással kijelölt ügyészségként a főügyészség székhelye szerinti járási ügyészség, továbbá az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség, valamint a Fővárosi Főügyészség illetékességi területén a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség, illetve a Budapesti Nyomozó Ügyészség fiatalkorúak ügyésze;

b) a fiatalkorúak törvényszéki hatáskörbe tartozó ügyében a főügyészség, illetve az ügyészség által nyomozott ügyek tekintetében az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség fiatalkorúak ügyésze;

c) az a) pontban foglalt ügyészség fiatalkorúak ügyészeinek felettes ügyészeként a megyei (fővárosi) főügyészség fiatalkorúak ügyésze;

d) a megyei (fővárosi) főügyészség fiatalkorúak ügyészeinek felettes ügyészségeként a Legfőbb Ügyészség Gyermek- és Fiatalkorúak Bűnügyeinek Önálló Osztálya jár el.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában felsorolt ügyészségek illetékessége a megye, illetve a főváros területére terjed ki.”

- (3) Az Fkut. 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatokat a hatáskörébe tartozó ügyekben – ha a főügyész esetenként másként nem rendelkezik – az ügyészségi nyomozásért felelős járási szintű ügyészség fiatalkorúak ügyésze látja el.”

8. § A munkaidőn kívüli ügyészi szolgálatról szóló 15/2014. (VIII. 15.) LÜ utasítás 5. § (4) bekezdésében „a nyomozó” szövegrész helyébe „az ügyészségi nyomozásért felelős” szöveg lép.

9. § A büntetés-végrehajtási törvényességi felügyeleti és jogvédelmi ügyészi tevékenységről szóló 20/2014. (XII. 23.) LÜ utasítás 4. § (4) bekezdésében a „járási ügyészségen” szövegrész helyébe a „járási, valamint járási és nyomozó ügyészségen (a továbbiakban együtt: járási ügyészség)” szöveg lép.

10. § Ez az utasítás 2015. november 1-jén lép hatályba.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

1. melléklet a 13/2015. (X. 21.) LÜ utasításhoz

Az SZMSZ 1. mellékletének II. része helyébe a következő rendelkezés lép:

„II. Főügyészségek, járási és járási szintű ügyészségek

1. Fővárosi Főügyészség

- 1.1. Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség,
- 1.2. Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség,
- 1.3. Budapesti IV. és XV. Kerületi Ügyészség,
- 1.4. Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség,
- 1.5. Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség,
- 1.6. Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség,
- 1.7. Budapesti IX. Kerületi Ügyészség,
- 1.8. Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészség,
- 1.9. Budapesti XI. és XXII. Kerületi Ügyészség,
- 1.10. Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség,
- 1.11. Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség,
- 1.12. Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség,
- 1.13. Budapesti Nyomozó Ügyészség,
- 1.14. Budapesti Közérdekvédelmi Ügyészség.

2. Baranya Megyei Főügyészség

- 2.1. Komlói Járási Ügyészség,
- 2.2. Mohácsi Járási Ügyészség,
- 2.3. Pécsi Járási és Nyomozó Ügyészség,
- 2.4. Siklói Járási Ügyészség,
- 2.5. Szigetvári Járási Ügyészség.

3. Bács-Kiskun Megyei Főügyészség

- 3.1. Bajai Járási Ügyészség,
- 3.2. Kalocsai Járási Ügyészség,
- 3.3. Kecskeméti Járási és Nyomozó Ügyészség,
- 3.4. Kiskőrösi Járási Ügyészség,
- 3.5. Kiskunfélegyházi Járási Ügyészség,
- 3.6. Kiskunhalasi Járási Ügyészség,
- 3.7. Kunszentmiklósi Járási Ügyészség.

4. Békés Megyei Főügyészség

- 4.1. Battonyai Járási Ügyészség,
- 4.2. Békéscsabai Járási Ügyészség,
- 4.3. Békési Járási Ügyészség,
- 4.4. Gyulai Járási és Nyomozó Ügyészség,
- 4.5. Orosházi Járási Ügyészség,
- 4.6. Szarvasi Járási Ügyészség,
- 4.7. Szeghalmi Járási Ügyészség.

5. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség

- 5.1. Encsi Járási Ügyészség,
- 5.2. Kazincbarcikai Járási Ügyészség,
- 5.3. Mezőkövesdi Járási Ügyészség,
- 5.4. Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség,
- 5.5. Ózdi Járási Ügyészség,

- 5.6. Sátoraljaújhelyi Járási Ügyészség,
 - 5.7. Szerencsi Járási Ügyészség,
 - 5.8. Szikszói Járási Ügyészség,
 - 5.9. Tiszaújvárosi Járási Ügyészség.
6. Csongrád Megyei Főügyészség
- 6.1. Csongrádi Járási Ügyészség,
 - 6.2. Hódmezővásárhelyi Járási Ügyészség,
 - 6.3. Makói Járási Ügyészség,
 - 6.4. Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 6.5. Szentesi Járási Ügyészség.
7. Fejér Megyei Főügyészség
- 7.1. Bicskei Járási Ügyészség,
 - 7.2. Dunaújvárosi Járási Ügyészség,
 - 7.3. Sárbogárdi Járási Ügyészség,
 - 7.4. Székesfehérvári Járási és Nyomozó Ügyészség.
8. Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség
- 8.1. Győri Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 8.2. Mosonmagyaróvári Járási Ügyészség,
 - 8.3. Soproni Járási Ügyészség.
9. Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség
- 9.1. Berettyóújfalui Járási Ügyészség,
 - 9.2. Debreceni Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 9.3. Hajdúböszörményi Járási Ügyészség,
 - 9.4. Hajdúszoboszlói Járási Ügyészség,
 - 9.5. Püspökladányi Járási Ügyészség.
10. Heves Megyei Főügyészség
- 10.1. Egri Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 10.2. Füzesabonyi Járási Ügyészség,
 - 10.3. Gyöngyösi Járási Ügyészség,
 - 10.4. Hatvani Járási Ügyészség,
 - 10.5. Hevesi Járási Ügyészség.
11. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség
- 11.1. Jászberényi Járási Ügyészség,
 - 11.2. Karcagi Járási Ügyészség,
 - 11.3. Kunszentmártoni Járási Ügyészség,
 - 11.4. Mezőtúri Járási Ügyészség,
 - 11.5. Szolnoki Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 11.6. Tiszafüredi Járási Ügyészség.
12. Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség
- 12.1. Esztergomi Járási Ügyészség,
 - 12.2. Komáromi Járási Ügyészség,
 - 12.3. Tatabányai Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 12.4. Tatai Járási Ügyészség.

13. Nógrád Megyei Főügyészség
 - 13.1. Balassagyarmati Járási Ügyészség,
 - 13.2. Pásztói Járási Ügyészség,
 - 13.3. Salgótarjáni Járási és Nyomozó Ügyészség.

14. Pest Megyei Főügyészség
 - 14.1. Budakörnyéki Járási Ügyészség,
 - 14.2. Budaörsi Járási Ügyészség,
 - 14.3. Ceglédi Járási Ügyészség,
 - 14.4. Dabasi Járási Ügyészség,
 - 14.5. Dunakeszi Járási Ügyészség,
 - 14.6. Gödöllői Járási Ügyészség,
 - 14.7. Monori Járási Ügyészség,
 - 14.8. Nagykátai Járási Ügyészség,
 - 14.9. Nagykőrösi Járási Ügyészség,
 - 14.10. Ráckevei Járási Ügyészség,
 - 14.11. Szentendrei Járási Ügyészség,
 - 14.12. Váci Járási Ügyészség,
 - 14.13. Pestvidéki Nyomozó Ügyészség.

15. Somogy Megyei Főügyészség
 - 15.1. Fonyódi Járási Ügyészség,
 - 15.2. Kaposvári Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 15.3. Marcali Járási Ügyészség,
 - 15.4. Nagyatádi Járási Ügyészség,
 - 15.5. Siófoki Járási Ügyészség.

16. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség
 - 16.1. Fehérgyarmati Járási Ügyészség,
 - 16.2. Kisvárdai Járási Ügyészség,
 - 16.3. Mátészalkai Járási Ügyészség,
 - 16.4. Nyírbátori Járási Ügyészség,
 - 16.5. Nyíregyházi Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 16.6. Vásárosnaményi Járási Ügyészség.

17. Tolna Megyei Főügyészség
 - 17.1. Bonyhádi Járási Ügyészség,
 - 17.2. Dombóvári Járási Ügyészség,
 - 17.3. Paksi Járási Ügyészség,
 - 17.4. Szekszárdi Járási és Nyomozó Ügyészség,
 - 17.5. Tamási Járási Ügyészség.

18. Vas Megyei Főügyészség
 - 18.1. Körmendi Járási Ügyészség,
 - 18.2. Kőszegi Járási Ügyészség,
 - 18.3. Sárvári Járási Ügyészség,
 - 18.4. Szombathelyi Járási és Nyomozó Ügyészség.

19. Veszprém Megyei Főügyészség
 - 19.1. Ajkai Járási Ügyészség,
 - 19.2. Pápai Járási Ügyészség,
 - 19.3. Tapolcai Járási Ügyészség,
 - 19.4. Veszprémi Járási és Nyomozó Ügyészség.

- 20. Zala Megyei Főügyészség
- 20.1. Keszthelyi Járási Ügyészség,
- 20.2. Lenti Járási Ügyészség,
- 20.3. Nagykanizsai Járási Ügyészség,
- 20.4. Zalaegerszegi Járási és Nyomozó Ügyészség.

21. Központi Nyomozó Főügyészség.”

**A legfőbb ügyész 14/2015. (X. 21.) LÜ utasítása
az ügyészségi fogalmazók joggyakorlatáról és szakmai képzéséről szóló 16/2014. (VIII. 29.) LÜ utasítás
módosításáról**

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következő utasítást adom ki:

- 1. §** Az ügyészségi fogalmazók joggyakorlatáról és szakmai képzéséről szóló 16/2014. (VIII. 29.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A fogalmazó joggyakorlata kezdetén a szolgálati helyével azonos székhelyen működő vagy a napi munkába járással megközelíthető ügyészségi nyomozásért felelős ügyészségen legalább hat hónapot tölt, amelyet szolgálati helyén egy hónap ügyviteli gyakorlat előz meg.”
- 2. §** Az Utasítás 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„11. § A fogalmazó a jogi szakvizsgára jelentkezéséről vagy annak módosításáról – ideértve valamennyi részvizsgára történő bejelentkezést, illetve a részvizsga sikertelenségét is – a munkáltatói jogkör gyakorlóját haladéktalanul tájékoztatja.”
- 3. §** (1) Ez az utasítás – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a közzétételét követő napon lép hatályba.
(2) Az 1. § 2015. november 1-jén lép hatályba.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

Körlevelek

A legfőbb ügyész 5/2015. (X. 31.) LÜ körlevele az ügyészség fogyasztóvédelmi tevékenységéről szóló 3/2011. (IX. 30.) LÜ körlevél visszavonásáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. §-ának (3) bekezdése alapján a következő körlevelet adom ki:

Az ügyészség fogyasztóvédelmi tevékenységéről szóló 3/2011. (IX. 30.) LÜ körlevelet e körlevél közzétételét követő naptól visszavonom.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

A büntetőjogi legfőbb ügyész helyettes 3/2015. (X. 31.) LÜ h. körlevele a kiemelt ügyekkel kapcsolatos ügyintézés egyes szabályairól szóló 2/2013. (V. 31.) LÜ h. körlevél módosításáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő körlevelet adom ki:

1. A kiemelt ügyekkel kapcsolatos ügyintézés egyes szabályairól szóló 2/2013. (V. 31.) LÜ h. körlevél 6. pontjában a „végző nyomozó” szövegrész helyébe a „végző nyomozásért felelős” szöveg lép.
2. Ezt a körlevelet a közzétételét követő naptól kell alkalmazni.

Dr. Belovics Ervin s. k.,
legfőbb ügyész helyettes

**A Közérdekvédelmi Főosztály, valamint a Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya vezetőjének
8/2015. (X. 31.) együttes főov. körlevele
az ügyészség fogyasztóvédelmi tevékenységéről**

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 9. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő körlevelet adjuk ki:

I. Az ügyészi fogyasztóvédelmi tevékenység gyakorlását megalapozó tudomásszerzés

1. Ügyészi fellépésre irányuló fogyasztói kérelem beérkezését követően a közérdekvédelmi szakterületen eljáró ügyész az ügyészség közérdekvédelmi feladatairól szóló 3/2012. (I. 6.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 5. §-a szerinti illetékességét köteles tisztázni, különös figyelemmel a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.), valamint a fogyasztóvédelmi jogkört telepítő egyéb ágazati jogszabályok illetékességet megalapozó rendelkezéseire, továbbá az Fgytv. 46. §-ának (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 21. §-a szerinti illetékességi szabályokra.
2. A fogyasztóvédelmi felügyelőségek ügyészségre eljuttatott határozatait a megyei főügyészségek, illetve a Fővárosi Főügyészség rendszeresen megvizsgálják abból a szempontból, hogy azok az Fgytv., a Ket. és az egyéb ágazati jogszabályoknak megfelelnek-e. Jogszabálysértés észlelése esetén az Utasítás rendelkezései szerint kell eljárni.
3. A fogyasztókat érintő polgári jogi jogviszonyok létrejötte, illetve a fogyasztókat ért – vagyoni és nem vagyoni – hátrány megállapítása céljából a büntető szakág a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 415–417., valamint 419. §-ába ütköző bűncselekmény miatt indult ügyekben a nyomozást megszüntető határozatokat a megyei főügyészség, illetve a Fővárosi Főügyészség közérdekvédelmi szakterületi feladatokat ellátó ügyészének megküldi, illetve vádemelés vagy vádemelés elhalasztása esetén a megállapított tényállásról és azt alátámasztó bizonyítékokról a közérdekvédelmi szakterületi ügyészt tájékoztatja.
4. Amennyiben a közérdekvédelmi jogkörben eljáró ügyész eljárása során Btk. 415-417., valamint 419. §-ába ütköző bűncselekmény gyanúja megállapítását valószínűsítő tényeket észlel, úgy erről köteles haladéktalanul tájékoztatni az illetékes büntető szakági feladatokat ellátó ügyészt.
5. Amennyiben az ügyész egyéb módon (közvetlen úton, fogyasztói panaszok, közzétett békéltető testületi, hatósági döntések alapján) olyan tényekről és adatokról szerez tudomást, amelyek alapján megalapozottan feltehető, hogy bizonyítottság esetén helye van az Fgytv. vagy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi C. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti ügyészi jogkörben történő fellépésnek, úgy az Utasításban írt rendelkezésnek megfelelően köteles eljárni.

II. A fogyasztóvédelmi határozatok törvényességének ellenőrzésére vonatkozó különös szabályok

6. A törvényességi ellenőrzési jogkör gyakorlása során minden esetben egyedileg szükséges tisztázni azt, hogy az ügyészi fellépésre irányuló kérelmet előterjesztő fogyasztó a közigazgatási hatóság eljárásában – érintettsége okán – ügyfélnek minősül-e. Ha a hatósági eljárási jogviszony, illetve a hatósági anyagi jogviszony kizárólag a fogyasztóvédelmi hatóság és a vállalkozás között jött létre, akkor a hatóság eljárását kérő fogyasztó beadványa ügyféli minőség hiányában nem minősül hatósági eljárást megindító kérelemnek. Ez esetben a fogyasztó hatósági eljárást kérő beadványa a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 1. §-ának (2) bekezdése szerinti panasznak minősül, amelynek alapján az eljáró hatóság hivatalból indított eljárást. Az ügyféli minőség hiányát mind az illetékesség megállapításánál, mind pedig az Ütv. 5. §-ának (4) bekezdése alkalmazásánál figyelembe kell venni.

7. Az illetékességi szabályok megsértése a Ket. 121. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti semmisségi ok, olyan törvénysértés, amely súlyos és az ügydöntő határozat érdemére szükségképpen kihat. Ezért a közigazgatási hatóság határozata ellenőrzése során az illetékességi szabályok, különösen a Ket. 21. §-a (1) bekezdésének d) pontja megfelelő alkalmazása megállapítása érdekében minden ügyben egyedileg, az anyagi jogszabály rendelkezéseinek elemzésével meg kell vizsgálni, hogy a vállalkozás jogsértő tevékenysége milyen magatartással valósult meg.
8. A fogyasztóvédelmi határozat törvényességi ellenőrzésének minden esetben ki kell terjednie arra, hogy a hatósági kötelezés megfelel-e a jogszabályoknak, különösen a Ket. 126. §-ának (1) bekezdésében, valamint az Fgytv. 47. §-ában írt rendelkezéseknek. Ezen belül is külön figyelmet kell fordítani annak megállapítására, hogy a hatóság rendelkező részben írt kötelezése tartalmában megfeleltethető-e a törvényi előírásoknak, a vállalkozás által végrehajtható magatartásra köteles-e, és a kötelezés a fogyasztói érdeksérelmet kiküszöböli-e.

III. A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény felhatalmazása alapján indítható ügyési keresetek

9. Az Fgytv. 39. §-ának (1) bekezdése alapján indított közérdekű kereset feltétele, hogy a vállalkozás olyan jogszabálysértő tevékenységet folytat, amely a fogyasztók széles körét érinti vagy jelentős nagyságú hátrányt okoz, elbírálása bírósági hatáskörbe tartozik, a kereset célja pedig a fogyasztók széles körének védelme vagy a jelentős nagyságú hátrány kiküszöbölése. Nem nyújthat be az ügyész keresetet akkor, ha a jogszabálysértő tevékenység miatt az Fgytv. 38. §-ában meghatározott közérdekű igényérvényesítésnek van helye vagy ha a jogszabálysértés jelentéktelen (ún. bagatell jogsértések).
10. A közérdekű pert indító ügyészt terheli a bizonyítás kötelezettsége, ezért a kereset benyújtásakor fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a keresetben állított tények és körülmények megfelelően bizonyíthatóak vagy köztudomásúak (külön bizonyítás nélkül is valóban elfogadható és bizonyítékként értékelhetőek) legyenek.
11. Amennyiben az ügy jellege indokolja, a kötelezett a keresetindítást megelőzően az Utasítás 36. §-ának (4) bekezdése szerinti önkéntes teljesítésre felhívható.

IV. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény felhatalmazása alapján indítható ügyési keresetek

12. Az Fgytv. 45/B. §-ában a fogyasztóvédelmi hatóság részére biztosított, a fogyasztói szerződés megkötésénél alkalmazott vagy e célból nyilvánosan megismerhetővé tett általános szerződési feltételek jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütköző, a szerződéses jogokat és kötelezettségeket egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára megállapító feltételek vizsgálatának kötelezettsége nem akadályozza az ügyész Ptk. 6:105. §-a (1) bekezdésének a) pontjára alapított perindításának.
13. Az általános szerződési feltétel tisztességtelensége megállapítására irányuló kereset benyújtása előtt az eljáró ügyész köteles meggyőződni arról, hogy a feltétel tisztességtelenségét közérdekű perben a bíróság még nem állapította meg, továbbá arról, hogy a szerződési feltétel tartalmát jogszabály, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy más, kötelezően alkalmazandó szabályzat nem határozza meg.
14. Az általános szerződési feltétel tisztességtelensége megállapítására irányuló kereset benyújtása előtt az Utasítás 36. §-ának (2) bekezdése szerinti eljárás az egyedi ügy körülményeinek alapos mérlegelését követően alkalmazható.
15. A Ptk. 6:105. §-a (1) bekezdésének a) pontjára alapított kereset és az Fgytv. 39. §-ára alapított kereset halmazatban is előterjeszhető, ha a fogyasztók jogmegóvása érdekében a jogvédelemhez az alperes kötelezése vagy magatartástól való eltöltése is szükséges. A keresethalmazat kizárt akkor, ha az általános szerződési feltételen alapuló sérelmezett magatartás, tevékenység jogellenessége a tisztességtelen általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapításával kiküszöbölhető. Szükségtelen az ezen alapuló tevékenység jogellenességének megállapítása is, ezért e körben sem terjeszhető elő keresethalmazat.

V. Vegyes rendelkezések

16. A fogyasztóvédelmi tárgyú per előtti felhívásokat, valamint a bírósághoz benyújtott fogyasztóvédelmi kereseteket a megyei főügyészség, illetve a Fővárosi Főügyészség – függetlenül attól, hogy azt a járási, illetve járási szintű ügyészség vagy a megyei főügyészség, illetve a Fővárosi Főügyészség nyújtotta be – köteles felterjeszteni a Legfőbb Ügyészségre.
17. Ezt a körlevelet a közzétételét követő naptól kell alkalmazni.

Dr. Judiné dr. Vida Angéla s. k.,
főosztályvezető ügyész

Dr. Sinku Pál s. k.,
főosztályvezető ügyész

Személyi hírek

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Ifi Norbert százados, mb. központi nyomozó főügyészségi katonai osztályvezető ügyészt szolgálati helyén főügyészségi osztályvezető katonai ügyésszé;

dr. Kolozsvári Beáta mb. Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi osztályvezető ügyészt szolgálati helyén osztályvezető ügyésszé;

dr. Drávay Balázs százados, mb. központi nyomozó főügyészségi katonai csoportvezető ügyészt szolgálati helyén, a Rendőri és Titkosszolgálati Ügyek Csoportjában főügyészségi csoportvezető katonai ügyésszé;

dr. Gulyás Adrienn Tímea győri járási ügyészségi,
dr. Vitéz Péter budapesti nyomozó ügyészségi
alügyészeket – szolgálati helyükön – ügyésszé;

dr. Bálint Márton Sándor szegedi járási ügyészségi fogalmazót a Szegedi, a Szentesi és a Makói Járási Ügyészséghez,

dr. Tánczos Ágnes veszprémi járási ügyészségi fogalmazót a Veszprémi és a Pápai Járási Ügyészséghez,

dr. Horváth Melinda komáromi,

dr. Tóth Tímea békéscsabai és

dr. Süle Diána Livia tatabányai

járási ügyészségi fogalmazókat – szolgálati helyükön –
alügyésszé;

Udvarhelyi Zoltán mb. legfőbb ügyészségi osztályvezetőt ügyészségi megbízottá és szakmai főtanácsadóvá;

dr. Kummer Tamást fővárosi kerületi ügyészséghez,
dr. Magori-Dobay Juditot a Pest Megyei Főügyészséghez
ügyészségi megbízottá.

Kinevezés módosítások

A legfőbb ügyész

dr. Juhász András legfőbb ügyészségi tanácsos, Fejér megyei főügyészt 2016. évi február hó 6. napjával a Fejér Megyei Főügyészség rendelkezési állományába helyezte, és ezen időponttól vezetői tisztséget nem tölt be;

dr. Klér András budakörnyéki járási ügyészségi ügyészt beosztotta az Igazságügyi Minisztériumba.

Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Braun Róbert kalocsai járási ügyészségi alügyészt a Szegedi Nyomozó Ügyészséghez,
dr. Marcsó Andrea gyöngyösi járási ügyészségi fogalmazót a Debreceni Járási Ügyészséghez,
dr. Petrikovics Orsolya vásárosnaményi járási ügyészségi fogalmazót a Szombathelyi Járási Ügyészséghez.

Megbízások

A legfőbb ügyész megbízta

dr. Földesi Márta budapesti XIV. és XVI. kerületi ügyészségi ügyészt – szolgálati helyén – a Gazdasági Bűnügyek Csoportjában a csoportvezető ügyészi,
Tóth Tímea Beáta legfőbb ügyészségi tisztviselőt – szolgálati helyén – a Gazdasági Hivatal Gazdálkodási és Számviteli Csoportjában a csoportvezetői feladatok ellátásával.

Megbízás visszavonás

A legfőbb ügyész

dr. Biriné dr. Fehér Kinga mb. budapesti XIV. és XVI. kerületi ügyészségi csoportvezető ügyész csoportvezető ügyészi megbízását visszavonta.

Szolgálati viszony megszűnések

Szolgálati viszonya megszűnt, illetve megszűnik

dr. Szabadvári Péter ezredes, legfőbb ügyészségi tanácsos, a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészséghez kirendelt legfőbb ügyészségi katonai ügyésznek 2015. évi szeptember hó 30. napjával,
dr. Horgos Ferenc címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, szekszárdi nyomozó ügyészségi vezető ügyésznek 2016. évi április hó 30. napjával,
dr. Török-Berta László címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, szegedi nyomozó ügyészségi vezető ügyésznek 2016. évi április hó 30. napjával,
dr. Nánási Vanda fővárosi főügyészségi ügyésznek 2016. évi január hó 4. napjával,
dr. Spisák Mária címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi ügyésznek 2016. évi március hó 31. napjával,
dr. Guj Tamás Adrián bicskei járási ügyészségi ügyésznek 2015. évi december hó 30. napjával,
dr. Palánky Klára budapesti XI. és XXII. kerületi ügyészségi ügyésznek 2016. évi március hó 1. napjával,
dr. Ragány Zoltán szegedi nyomozó ügyészségi ügyésznek 2016. évi április hó 30. napjával,
dr. Németh Péter László hódmezővásárhelyi járási ügyészségi fogalmazónak 2015. évi október 14. napjával,
Szöllősy Gábor legfőbb ügyészségi osztályvezetőnek 2016. évi március hó 31. napjával,
Szabó Csaba legfőbb ügyészségi tisztviselőnek 2015. évi szeptember hó 30. napjával,
Berg Ferencné legfőbb ügyészségi írnoknak 2015. évi szeptember hó 30. napjával.

Halálozás

Dr. Hadady Tibor főügyészségi főtanácsos, ny. Pest megyei főügyészhelyettes 2015. évi szeptember hó 21. napján, életének 90. évében,
dr. Marjay Károly főügyészségi tanácsos, ny. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi ügyész 2015. évi szeptember hó 8. napján, életének 92. évében elhunyt.
Az ügyészi szervezet mindkettőjüket saját halottjaként temettette el.

Igazolványok érvénytelenítése

Dr. Krisch Richárd komáromi járási vezető ügyész B 02025,
Bölcskéiné Subert Éva Ilona fővárosi főügyészségi írnok D 00947,
Szűcs Szilvia pécsi járási ügyészségi írnok D 01216, valamint
Havasi László legfőbb ügyészségi fizikai alkalmazott E 00020 sorszámu szolgálati igazolványát a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya érvénytelenítette.

Közlemények

A legfőbb ügyész tudományos pályázati felhívása

Magyarország legfőbb ügyésze Kozma Sándor emlékére tudományos pályázatot hirdet tanulmány készítésére.

A pályázaton részt vehet az ügyészi szervezet minden, tudományos fokozattal nem rendelkező tagja, valamint az ügyészi munka iránt érdeklődő egyetemi joghallgató és PhD joghallgató. A pályázatokat általános, ifjúsági, egyetemi joghallgatói és PhD joghallgatói tagozaton lehet benyújtani az alábbiak szerint:

- az általános tagozatra minden ügyész, illetve más, a továbbiakban nem említett ügyészségi alkalmazott;
- az ifjúsági tagozatra ügyészségi fogalmazó és alügyész;
- az egyetemi joghallgatói tagozatra egyetemi osztatlan mesterképzésben jogi tanulmányt folytató – hallgatói jogviszonyban álló – egyetemi hallgató;
- a PhD joghallgatói tagozatra valamennyi állam- és jogtudományi doktori iskola hallgatója.

A pályaműveket magyar nyelven lehet benyújtani. A pályázatok terjedelme legalább 20, legfeljebb 80 gépelt oldal lehet.

Pályamunkát az alábbi témakörökben lehet benyújtani:

Büntetőjogi terület

Büntető anyagi jog

1. A büntető törvény visszaható hatálya, a Btk. 2. §-ának alkalmazása
2. A Btk. időbeli hatálya vizsgálatának szempontjai
3. A tevékeny megbánás alkalmazásának gyakorlata; a sértettek által elfogadott jóvátételek jellege
4. Az új Btk. szankciórendszere
5. A tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés emberi jogi és büntetőjogi kérdései
6. Az életfogytig tartó szabadságvesztés nemzetközi szabályozása
7. A sportrendezvények látogatásától eltiltás, kitiltás és kizárás gyakorlata
8. A bűncselekményből származó vagyoni előny lefoglalása – a vagyonek Kobzása
9. A XXI. századi büntetőjog speciális szankciója: az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele
10. A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedések elvi alapjai, a gyakorlati alkalmazás során felmerült problémák
11. Fiatalkorúság a büntetőjogban – a fiatalokra vonatkozó büntető anyagi jogi szabályozás története, a büntethetőségi korhatár megítélésének változása és a hatályos szabályozás a nemzeti jogban
12. Az iskolai kortárserőszak büntetőjogi és kriminológiai vonzatai Magyarországon
13. A katonai büntetések és katonai mellékbüntetések alkalmazásának gyakorlati kérdései, különös tekintettel a 2015. évi XLII. törvény rendelkezéseire
14. Változott-e a testi sértés tényállásának jogi megítélése a Btk. hatálybalépésével?
15. Az új típusú kábítószeres és a jogalkalmazás
16. A szexuális erőszak minősített esetei
17. A gyermekpornográfia bűncselekményének elkövetési magatartásai, az internet útján történő elkövetés minősítése és gyakorlati problémái
18. A kiskorú veszélyeztetése büntetőjogi elkövetési fordulatok és bizonyítási problémái
19. El kell-e tűrni? A véleménynyilvánítás szabadságának büntetőjogi korlátai
20. A közösség tagja elleni erőszak dogmatikai kérdései
21. A közszereplők becsületének büntetőjogi védelme 2013. július 1. után
22. A környezet büntetőjogi védelmének aktuális kérdései
23. A gondatlanságból elkövetett hamis tanúzás vagy hamis szakvélemény adásának vétsége

24. A korrupciós bűncselekmények elhatárolási kérdései a befolyás vásárlása hatályba lépésének tükrében
25. A befolyással üzérkedés az 1978. évi IV. törvényben és a 2012. évi C. törvényben
26. A terrorcselekménnyel fenyegetés és a közveszéllyel fenyegetés elhatárolása
27. A terrorizmus finanszírozására vonatkozó büntetőjogi szabályozás
28. A migráció büntetőjogi szabályozása a nemzetközi jog és az alkotmányos büntetőjog tükrében
29. Az illegális migrációval kapcsolatos tényállások jogértelmezési kérdései, gyakorlati problémái
30. Az embercsempészet elméleti és gyakorlati kérdései
31. A megsemmisítésre szánt dologra elkövetett vagyon elleni bűncselekmények értelmezési és bizonyítási kérdései
32. Bizonyítási nehézségek és elhatárolási kérdések a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények új fordulatainál
33. A szabálysértési értékhatár legutóbbi változásának hatásai
34. A hűtlen kezelés és a „sajátjakénti rendelkezéssel” elkövetett sikkasztás elhatárolása
35. A gazdasági csalás a gyakorlatban
36. A szerzői jogi jogsértések aktuális büntetőjogi kérdései
37. A költségvetési csalás elméleti és gyakorlati kérdései
38. A pénzmosás elleni küzdelem intézményrendszere
39. Az önkormányzati vagyon kezelésével összefüggő bűncselekmények jogalkalmazási kérdései
40. A gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekmények dogmatikai problémái és a bizonyítás nehézségei
41. A büntetőeljárásban közreműködő szervezetek tevékenység-mérésének hatásai a statisztikai adatszolgáltatás pontosságára és hitelességére
42. A bűnügyi nyilvántartási rendszer és alrendszerei, mint lehetséges statisztikai adatforrások
43. Informatikai eszközök és módszerek alkalmazása és alkalmazhatósága a nyomozás felügyeleti tevékenység és az ügyészségi nyomozás során
44. Elektronikus ügykezelés az ügyészi munkában
45. Az Elektronikus Irat- és dokumentumkezelő Rendszer (EIR) alkalmazása és tapasztalatai az ügyészi gyakorlatban

Büntetőeljárás jog

46. A védelemhez való jog érvényesülésének aktuális kérdései
47. Az önvádra kötelezés tilalmának jelentősége és érvényesítési nehézségei a büntetőeljárásban
48. Fegyveregyenlőség a büntetőeljárásban
49. A terhelt közreműködési és jelenléti kötelezettsége a büntetőeljárás során
50. A sértett kezelése a büntetőeljárás során
51. Nyilvánosság a büntetőeljárás különböző szakaszaiban
52. Az elektronikus adatokra vonatkozó kényszerintézkedések szabályozása és jogalkalmazási kérdései
53. A magánindítvány joghatálya
54. A „nyomozás érdeke” kontra átláthatósága a Be. 211. § (1a) bekezdésében
55. A tettazonosság és annak jelentősége a büntetőeljárásban
56. A bizonyosság fejlődése és jelentősége a büntetőeljárásban, a vádemeléshez szükséges bizonyosság megítélése
57. A közvetítői eljárás az ügyész szemszögéből
58. A vádemelés elhalasztása intézményének alkalmazása
59. A pótmagánvád a büntetőeljárásban; ezzel összefüggésben a feljelentést elutasító, a nyomozást megszüntető határozatok megalapozottsága
60. A külföldi ítélet érvényének elismerésével kapcsolatos jogalkalmazási problémák
61. A bizonyítás általános szabályai (A bizonyítás tárgya, eszközei, törvényessége és a bizonyítékok értékelése a jogalkalmazás során)
62. A bíróság előtti bizonyítás
63. Kihallgatható-e tanúként hivatali vesztegetés büntette miatti eljárásban az „alapügyben” eljáró védőügyvéd? A Be. 81. § (1) bekezdés b) pontjának értelmezése a nyomozási alkut kötött védő eljárásjogi szerepét illetően
64. A bírói tanácskozás és szavazás titoktartási kötelezettsége alóli felmentés jogosultja a Be. 82. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezésében
65. A védő és a törvényes képviselő jogosítványai versus gyanúsított és fiatalkorú tanú „rendelkezési joga” a kihallgatási jelenlétüket illetően

66. A bűncselekményből származó vagyoni előny elvonása. A vagyoneklobzás feltételeinek tisztázása a nyomozás és a bíróság előtti bizonyítás során
67. A szexuális bűncselekmények bizonyítási nehézségei
68. Az önvádra kötelezés tilalmára történő figyelmeztetés hiányában tett helyszíni nyilatkozatokról készült jelentés felhasználhatósága bizonyítékként
69. A minősítő körülmények kétszeres értékelésének tilalma a változó ítélezési gyakorlatban
70. A megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség hiányának elhatárolása, következményei
71. Ügyészi mozgástér a másodfokú eljárásban folytatott bizonyítás során
72. A vádlott jelenléte a másod- és a harmadfokú bírósági eljárásban
73. A perújítási eljárás sajátosságai
74. Ktől származik a perújítási indítvány? A perbeli legitimáció vizsgálata a perújítási indítványok elbírálásakor
75. Perújítási eljárások halmozódása miatt felmerülő problémák
76. A tizennyolcadik életévét be nem töltött személy a büntetőeljárásban – az életkorral összefüggő eltérő szabályok és garanciák az eljárási pozíciók tükrében
77. Az eljárást gyorsító külön eljárások
78. Bíróság elé állítás kontra tárgyalás mellőzése
79. A tárgyalásról lemondás gyakorlata, alkalmazási tapasztalatai
80. A vádlott távollétében folytatott eljárások
81. A migrációra vonatkozó különös büntető eljárásjogi szabályok elemzése
82. A határárral kapcsolatos bűncselekmények miatti eljárás (Be. XXVI/A. Fejezet) külön szabályainak gyakorlati kérdései
83. A vagyonvisszaszerzés jelentősége a büntetőeljárásban, a jogi szabályozás sajátosságai

Európai büntetőjog

84. Az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletek hatása a nemzeti jogrendszerekre és a nemzeti jogalkotásra
85. Az európai bűnügyi együttműködés fejlődése és tendenciái, különös tekintettel a Lisszaboni Szerződésre
86. A kölcsönös elismerés elvén alapuló uniós kerethatározatok szerepe, gyakorlati alkalmazásának problémái
87. A Stockholmi Program büntetőjogot érintő kérdései
88. Az Európai Ügyészség felállításának várható hatásai a büntetőeljárásra és az ügyészségi szervezetre
89. Az igazságügyi bűnügyi együttműködés új formáinak alkalmazása a gyakorlatban
90. Az egyes nemzeti jogrendszerek szervezeti, eljárásjogi és anyagi jogi eltéréseinek hatása a nemzetközi bűnügyi együttműködés során a jogsegélyek végrehajtására
91. Nemzetközi bűnügyi együttműködés a közös nyomozó csoportok tevékenysége tükrében
92. A vagyonmegosztás jelene és jövője a nemzetközi bűnügyi együttműködésben
93. A fiatalokorra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályok nemzetközi dokumentumoknak való megfelelése
94. Az Eurojust és más uniós szervek szerepe az Európai Unió költségvetését sértő bűncselekmények elleni fellépés területén, és az együttműködés fejlesztésének lehetőségei
95. A vagyonvisszaszerzés a nemzetközi bűnügyi együttműködésben

Közjogi terület

Büntetés-végrehajtási jog

96. A büntetés-végrehajtási bíró eljárása a Bv. kódexben
97. A fogvatartottakkal való hazai bánásmód megítélése a nemzetközi normák és ajánlások tükrében
98. Az ügyészség szerepe a fogvatartottakkal való törvényes bánásmód biztosításában
99. Büntetni vagy megjavítani? A fiatalokorra szabadságvesztésének és javítóintézeti nevelésének összehasonlítása a Bv. kódex szabályozása alapján
100. A nők helyzete a szabadságvesztés végrehajtása során
101. A büntetés-végrehajtási törvényességi felügyeleti és jogvédelmi szakterület feladatai az illegális migráció kezelése során
102. Reintegrációt elősegítő jogintézmények a Bv. kódexben

Az ügyész közérdekvédelmi tevékenysége

103. Az ügyész eljárásjogi helyzete az új polgári perrendtartásban
104. Kollektív igényérvényesítés és actio popularis
105. A harmadik személy nevében történő perlés dogmatikai problémái
106. Ügyészi feladatok a nemperes eljárásokban
107. A Ptké. 53/A. §-a szerinti közérdekű keresetindítás elméleti problémái
108. A polgári eljárások elektronizációja – az ügyészi elektronikus kommunikáció elmélete és gyakorlata közérdekvédelmi szakterületen
109. Ingatlan adás-vételi szerződésekbe foglalt általános szerződési feltételek érvénytelenségére irányuló perekkel kapcsolatos ügyészi feladatok
110. Termékszavatossági igény érvényesítésének gyakorlata a hibás teljesítés miatt indult perekben
111. A bizalmi vagyongazdálkodási szerződések kapcsán indult perek eddigi tapasztalatai
112. Kógencia és diszpozitivitás a Ptk. jogi személyek fejezetében – elméleti és gyakorlati problémák
113. Tapasztalatok a civil szervezetek létesítő okiratainak az új Ptk. hatálya alá igazítása kapcsán
114. A közhasznú jogállás feltételeinek vizsgálata a bírói gyakorlatban
115. Problémák a civil szervezetek megszüntetésének folyamatában
116. Változó ítélkezési gyakorlat a civil szervezetek nyilvántartási és közhasznú jogállás megszerzésére irányuló ügyeiben
117. A non-profit gazdasági társaságok közhasznú tevékenysége, valamint e társaságok közhasznú jogállása megszerzésének vitatott esetei a vonatkozó bírósági döntések tükrében
118. Az alapítványok megszüntetése iránt indított perek tapasztalatai, különös figyelemmel a megszűnő non-profit szervezetek vagyonszámolására
119. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény által meghatározott ügyféli jogállás és a külön törvényekben meghatározott kérelmezői/bejelentői/ügyféli jogállás találkozásának anomáliái
120. Az egyes közigazgatási hatósági eljárásokban alkalmazható jogkövetkezmények (eltiltás, kötelezés) ténybeli és jogi megalapozhatósága körében felmerülő problémák
121. A földforgalmi törvény és a kapcsolódó jogszabályok alkalmazásával összefüggő ügyészi tapasztalatok
122. A közlekedési szabályszegések miatti szabálysértési és közigazgatási szankciók alkalmazásának gyakorlati problémái
123. A gyermekvédelmi jogszabályok érvényesülésének problémái
124. A cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogató kirendelésének szükségessége a gyakorlatban, az eljáró bíróság által e kérdésben mérlegelt szempontok
125. Az ügyész fellépése a státuszperekben
126. A megelőző pártfogás intézménye
127. A megbízhatósági vizsgálatok szabályozásának alkotmányossági korlátai

Az ügyészi szervezetet érintő peres és nemperes eljárások

128. A rágalmozás és a becsületsértés kapcsán kialakult büntetőbírósági gyakorlat hatása a személyiségi jogi perek elbírálására, különösen a jó hírnév megsértése miatti igényérvényesítésre
129. A közéleti szereplő személyiségi jogának védelme
130. A személyiségi jogvédelem objektív eszközei
131. Sérelemdíj a munkaviszonyban
132. A büntetőügyekben hozott ügyészi döntések polgári bíróság által történő felülvizsgálatának terjedelme az ügyészségi jogkörben okozott kár megtérítése iránti perekben

A megjelölteken túl más, az ügyészi tevékenységhez kapcsolódó vagy az ügyészség érdeklődésére számot tartó témakörben is beadható pályázat.

Korábban írt szakdolgozattal vagy évfolyamdolgozattal a pályázaton nem lehet részt venni.

Pályadíjak

Valamennyi tagozaton – külön a büntetőjogi, külön a közjogi témákban – egységesen:

1-1 első díj	200 000 – 200 000 Ft,
1-1 második díj	150 000 – 150 000 Ft,
1-1 harmadik díj	100 000 – 100 000 Ft

adható ki.

A kiemelkedő pályamunkák szerzői ezen túlmenően különdíjakkal és elismerésekkel is jutalmazhatók.

Pályázatokat kizárólag postai úton fogadunk el a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya címére (1372 Budapest, Pf. 438). Postára adási határidő:

2016. március 1.

A pályázatokat egy nagyméretű borítékban kell benyújtani, amelyen kérjük feltüntetni: „TUDOMÁNYOS PÁLYÁZAT KOZMA SÁNDOR EMLÉKÉRE”. A borítékban el kell helyezni a pályázatot két – tűzött vagy bekötött – példányban, és mellékelni kell egy kisméretű lezárt borítékban a pályázó nevét, címét, telefonszámát, beosztását, szolgálati helyét, illetve az oktatási intézmény megnevezését tartalmazó iratot.

Mindkét beküldött tanulmányi példány külső borítóján fel kell tüntetni:

- a jeligét;
- a tagozat megnevezését (általános, ifjúsági, joghallgatói, PhD joghallgatói);
- a terület megjelölését (büntetőjogi, közjogi);
- azt a sorszámot, amellyel jelzett témához a dolgozat kapcsolódik.

A pályázaton más, a szerző kilétére utaló adat nem szerepelhet.

A mellékelt kisméretű boríték felzetén jól olvashatóan meg kell jelölni:

- a jeligét;
- a tagozat megnevezését (általános, ifjúsági, joghallgatói, PhD joghallgatói);
- a terület megjelölését (büntetőjogi, közjogi);
- azt a sorszámot, amellyel jelzett témához a dolgozat kapcsolódik; továbbá
- nyilatkozatot, hogy a szerző eredménytelenség esetén hozzájárul-e a boríték felbontásához, tartalmának megismeréséhez.

Amennyiben a pályázó nem, vagy tévesen jelölte meg a témakör sorszámát, a kiíró dönt a besorolásról (egy-egy témaköröket a kiíró a benyújtott pályázat által tárgyalt területnek megfelelően össze is vonhat).

A tagozatot meghatározó szolgálati, hallgatói viszony tekintetében a 2016. március 1. napján fennálló állapotot kell figyelembe venni.

Az írásműveket az adott területek kiemelkedő szakemberei lektorálják. Értékelésük figyelembevételével Bíráló Bizottság tesz javaslatot a pályadíjak odaítélésére.

A Bíráló Bizottság a jeligék alapján csak a díjazásra javasolt szerzőket azonosítja.

A pályadíjak kiosztására 2016 júniusában az Ügyészség Napja alkalmából rendezendő ünnepségen kerül sor.

A pályázatokkal kapcsolatos további ügyintézésre (pl. a lektori vélemény megismerésére) kizárólag az azonosítható pályázók jogosultak. A Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály a pályázatokat nyilvántartja. Az érdeklődők – a díjkiosztás után 2 évig – a Legfőbb Ügyészség könyvtárában azokba betekinhetnek. Amennyiben a jeligét tartalmazó boríték felbontható, úgy az elismerésben nem részesült szerző neve, elérhetősége is nyilvánosságra hozható.

* * *

A pályázati hirdetés hivatalos megjelenési helyei: az Ügyészségi Közlöny és az ügyészség honlapja (www.mklu.hu).

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üjt.) 13. §-ának (1) bekezdése és a 18. §-ának (4) bekezdése alapján a legfőbb ügyész

pályázatot hirdet

- a Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya Katonai és Korrupciós Ügyek Osztályára legfőbb ügyészségi katonai ügyészi,
- a Veszprém Megyei Főügyészség Közérdekvédelmi Csoportjába főügyészségi csoportvezető ügyészi,
- a Monori Járási Ügyészségre vezető ügyészi,
- a Budakörnyéki Járási Ügyészség Közérdekvédelmi Csoportjába csoportvezető ügyészi,
- a Budaörsi Járási Ügyészség Bíróság Elé Állítási Csoportjába csoportvezető ügyészi,
- a Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség Gyermek- és Fiatalkorúak Bűnügyeinek Csoportjába csoportvezető ügyészi,
- a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség Külön Büntetőeljárások Csoportjába csoportvezető ügyészi,
- a Kazincbarcikai Járási Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- az Ózdi Járási Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Szombathelyi Járási és Nyomozó Ügyészségre és a Körmentdi Járási Ügyészségre – a Vas megyei főügyész által meghatározottan változó szolgálati helyre – 2015. december 16. napjától betölthető büntetőjogi szakági ügyészi

állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üjt. 11–12. §-ai állapítják meg.

A Legfőbb Ügyészség álláshelye, valamint a Monori Járási Ügyészség vezető ügyészi álláshelye esetében a kinevezés feltétele, hogy a jelöltek járuljanak hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzésükhöz, illetve kezdeményezés esetén az ellenőrzés eredménye ne zárja ki a kinevezést.

A katonai ügyészi kinevezés feltétele, hogy a pályázó a Magyar Honvédség hivatásos állományú tisztje legyen.

A Legfőbb Ügyészség álláshelye esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább ötéves büntetőjogi szakági ügyészi gyakorlattal rendelkezzen. A pályázat elbírálásánál az angol és német nyelvből szerzett államilag elismert legalább középfokú nyelvvizsga előnyt jelent.

A Veszprém Megyei Főügyészség csoportvezető ügyészi álláshelye esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább hároméves közjogi szakágban szerzett ügyészi vagy civilisztikai területen szerzett bírói gyakorlattal rendelkezzen.

A Monori Járási Ügyészség vezető ügyészi, a Budaörsi Járási Ügyészség, a Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség, valamint a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelye esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázók legalább hároméves büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzenek.

A Budakörnyéki Járási Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelye esetén a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább hároméves ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak, és politikai tevékenységet sem folytathat, nem veheti igénybe öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás vagy más olyan pénzbeli ellátás folyósítását, amelyet a nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üjt. 14. §-ának (2) bekezdésében írt feltételektől függetlenül – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üjt. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képesítési követelményeknek és az Üjt. 11. §-a (2) bekezdésében írt kinevezési feltételeknek való megfelelést (az ott írt munkakörök betöltését) igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai. (Utóbbinál a tényleges működés tartamát csak külön felhívásra kell igazolni.)

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz. (A szakmai önéletrajz nem mellőzhető.)

A pályázónak a pályázatban fel kell tüntetni rövid úton történő elérhetőségét (elektronikus levélcím, telefon-, illetve telefonszám stb.).

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, melyben kijelenti, hogy hajlandó alávetni magát a pályáalkalmassági vizsgálatnak, továbbá vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlegezését, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályáalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak a pályázathoz mellékelni kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását, továbbá csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amelyben kijelenti, hogy nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt, továbbá nem tagja pártnak, és politikai tevékenységet nem folytat.

Az ügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek külön felhívásra hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üjt. 11. §-a (4) bekezdésének a)–f) pontjaiban meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

Az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének f) pontja értelmében az ügyész – az 5. § (3) bekezdésében írt eset kivételével – vagyonynyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének – a 6. § (2) bekezdésében írt kivétellel – külön felhívásra, kinevezését megelőzően köteles eleget tenni.

A pályázat érdemben nem bírálható el, ha

- elkéssett,
- a hiányos pályázat benyújtója a kitűzött rövid határidő alatt a hiány pótlására szóló felhívásnak nem tesz eleget,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek – ide nem értve az Üjt. 11. §-a (1) bekezdésének 2. mondatában írtat – nem felel meg. (A hatósági erkölcsi bizonyítványt és a vagyonynyilatkozatot – említettek szerint – külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak (egy példányban)

- a Legfőbb Ügyészség álláshelye esetében a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályára (1055 Budapest, Markó u. 16.),
- a Miskolci Járási és Nyomozó Ügyészség, a Kazincbarcikai Járási Ügyészség és az Ózdi Járási Ügyészség álláshelye esetében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészségre (3525 Miskolc, Dózsa György út. 5–7.)

2015. november 10-én 15 óráig,

- a Budakörnyéki Járási Ügyészség, a Budaörsi Járási Ügyészség és a Monori Járási Ügyészség álláshelye esetében a Pest Megyei Főügyészségre (1064 Budapest, Vörösmarty u. 34/A),
- a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség álláshelye esetében a Csongrád Megyei Főügyészségre (6720 Szeged, Stefánia sétány 10.)

2015. november 13-án 13 óráig,

- a Veszprém Megyei Főügyészség álláshelye esetében a Veszprém Megyei Főügyészségre (8200 Veszprém, Brusznai Á. u. 4.),
- a Szombathelyi Járási és Nyomozó Ügyészség és a Körmendi Járási Ügyészség álláshelye esetében a Vas Megyei Főügyészségre (9700 Szombathely, Szily J. u. 7.)

2015. november 16-án 15 óráig

kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő három hónapon belül írásban értesítjük.

Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó

megjelentette

*Bárd Károly***Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában****A tisztességes eljárás büntetőügyekben
– emberijog-dogmatikai
értekezés**

című könyvét

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetek révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát:

„A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljárás-hoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourgi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénysértően megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **1500 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

*Bárd Károly***Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **1500 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállításkor postai utánvétellel egyenlítjük ki.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

A magyar jogtudomány klasszikusai sorozatában

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című kötetét

Az Elemi magyar közjog – amely az első magyar nyelvű közjogi összegzés – 1846-ban látott napvilágot. Két részre tagolódik: Magyarország polgári alkotmányára és közigazgatására, s ezen belül a 104 paragrafusra tagozódó intézményrendszert, kifejező fogalmakkal jelenítik meg az intézményrendszert. Azért is becses értékű e szintézis, mert a klasszikusan átmeneti, polgári átalakulás előtti monarchiát mutatja be a szerző, Beöthy Zsigmond (1819–1896), aki kezdetben közigazgatási pályán tevékenykedett, majd pályafutását 1883-ban, nyugállományba vonulásakor királyi táblai tanácselnökként fejezte be. Szakirodalmi munkásságáért számos kitüntetésben részesült. E közjogi kuriózumot a magyar jogtörténet, jogi kultúra iránt érdeklődők figyelmébe ajánljuk.

A kötet 142 oldal terjedelmű, ára **800 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című, 142 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **800 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házzám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

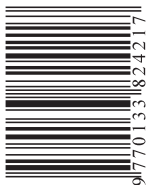
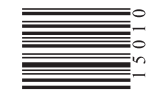
A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállításkor postai utánvétellel egyenlítjük ki.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A szerkesztésért felelős: dr. Almási Eszter.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: Köves Béla ügyvezető.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, telefon: 1/235-4545, fax: 1/318-6668, 1/338-4746, e-mail: ugyfelszolgalat@mhk.hu).

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 1/235-4545).

2015. évi éves előfizetési díj: 17 640 Ft, fél évre: 9450 Ft, negyedévre: 5040 Ft.

HU ISSN 0133-8242

Nyomtatja: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
15.1525 – Lajosmizse